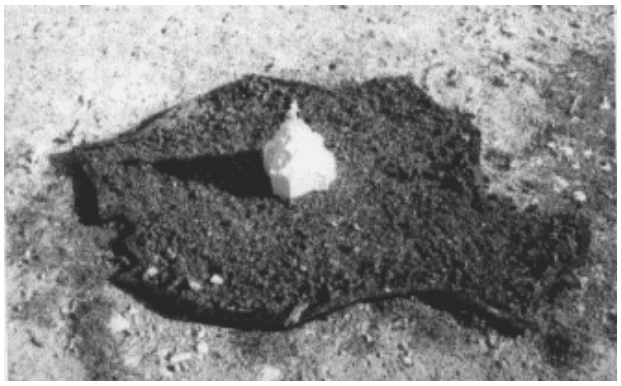
Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92+

decembrie 2022 - ianuarie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu

Și hai, români de peste tot, sus crucea, sus ruga spre cer, căci diavolul a turbat de tot dacă slugile lui se simt tari și de nebiruit, o, și trebuie să-și piardă puterea cea rea acești slujitori dușmani asupra lui Dumnezeu și a omului, și chiar asupra celor ce slujesc purtați de duhul lui satana de teama cu care el suflă peste tot de nu mai știe că este cerul deasupra și-Mi umple cerul de mărturisitori ca în toate vremile, și vai lui când îi va veni răsplata pentru lupta lui oarbă, căci am spus: n-a fost vreodată luptă și război decât asupra lui Dumnezeu ori de câte ori neamurile sunt amenințate de război și de temeri și de pierderi, o, și așa a fost mereu pe pământ, că mereu satana se luptă cu Dumnezeu și nu poate să nu facă aceasta. *pagina 9*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Domnului

În ziua aceasta sfântă se face în cer și pe pământ amintirea zilei când Eu, Domnul Iisus Hristos, am coborât între oameni prin naștere din trup de fecioară, așa cum a fost voia Tatălui Care M-a trimis să Mă nasc ca omul și să stau între oameni, aducând apoi ca jertfă de mântuire pentru salvarea omului trupul Meu prin moarte rușinoasă pe cruce, și apoi să Mă întorc în Tatăl ca să pregătesc ziua slavei Mele la sfârșit de timp și să cobor biruitor cu milă mare și să împart de-a dreapta și de-a stânga neamul omenesc și să-Mi iau partea Mea, și iată, merg cu lucrul după Scripturi, și aceasta este lucrarea Mea de la Tatăl, și lucrez cu ascultare mare așa cum Tatăl Îmi dă să lucrez.

Intru în cetate și intru în carte cuvânt și Mă așez la masa cea de azi cu voi, căci voi Mă primiți să vin din cer pe pământ și să-Mi las cuvântul prin care lucrez pregătirea întoarcerii Mele la sfârșit de timp, fiilor care Mă întâmpinați acum și-Mi împărțiți peste pământ cuvântul. Numai cei necredincioși, numai cei lipsiți de darul credinței în Mine nu deschid venirii Mele cuvânt pe pământ, căci ei așa au ales să facă, dar

cei cărora Tatăl le descoperă taina cerului pe pământ, aceia au tot darul de la Domnul să creadă și să-și așeze pașii pe calea venirii Mele după cum se cere această așezare să fie peste cei ce-Mi urmează, și aceia sunt cei care vor fi biruitori cu Mielul, cu Mine, căci M-am lăsat Miel jertfit pentru toți cei care vor fi de-a dreapta Mea după truda Mea cea de șapte mii de ani ca să-l întorc în rai pe omul cel pierdut prin păcat, prin nesupunere și neascultare de Dumnezeu, și iată, mărturisește de două mii de ani lucrarea Mea lăsată să fie cu cei credincioși Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu darul mântuirii și al învierii celor ce vor birui cu Mine în ziua cea mare care vine, căci este în pregătire să vină, și vine cu slavă mare ziua întoarcerii Mele, după care râvnește tot cerul, căci vine cerul cu Mine pe pământ și de aceea trebuie curățenie mare să fie făcută pe calea întoarcerii Mele, și iată, trebuie pregătit omul și gătit cu podoabele sfințeniei, căci nu oricum va sta omul înaintea zilei slavei Mele și ca să Mă poată vedea, ci numai cu trupul sfânt și curat de sine și de păcat, că scris este: *«Vor fi asemenea Lui și Îl vor vedea pe El»*.

O, pace vouă la masă cu Mine, vouă, celor ce ați gătit praznic de naștere în cetate pentru Mine cu voi, fiilor purtători de Dumnezeu! Grăiesc cu voi în fața lumii de pe pământ și vă numesc purtători de Dumnezeu, o, fiilor. Mi-e dor să se tot înmulțească numărul purtătorilor de Dumnezeu și să rămână ei statornici în credință apoi și în iubire până la sfârșit, ca să-l pot birui pe satana care nu-și lasă jos armele și nădejdea că Mă va birui și-Mi va stârpi lucrarea Mea cea împotriva lui și a salvării omului păcătos prin pizma lui satanicească, începută încă din rai asupra omului și a Mea, dar este scris că Eu, Domnul, voi birui, căci Tatăl lucrează și Eu lucrez, și Dumnezeu biruiește ca Făcător al cerului și al pământului și al omului, iar satana va rămâne cu minciuna lui și se va topi sub strălucirea zilei slavei Mele și se vor naște cerul cel nou și pământul cel nou și nu se așteaptă satana la o așa slăvită minune și rușinare a sa, o, și Îmi trebuie sfințenie mare întru cei credincioși, căci trebuie să locuiesc întru ei și să am loc curat și sfânt întru ei, și asta Îmi este lucrarea Mea, să-l fac sfânt pe om, să pot sta față în față cu el, să Mă pot arăta celor necredincioși prin cei ce Mă vor purta în ei prin sfințenia lor și să stea ei de-a dreapta Mea în ziua slavei Mele, și așa voi fi biruitor pentru salvarea omului pierdut prin păcat, așa, și nu se poate altfel birui satana, căci dacă omul nu-l biruiește nu cade satana cu una cu două, dar Eu trebuie să-l câștig pe om de partea sfințeniei și așa va pieri satana și așa va birui Domnul și așa să fie, și toți să zicem cu credință mare: amin.

Stăm la masă cu praznic de naștere și se cântă sus și jos colinde aici, în cetatea Mea cu voi, fiilor primitori de Dumnezeu. Se bucură între cei din cer îngerașii nașterii Mele de acum două mii de ani când aud ei cântările colindelor zilei Mele de naștere, o, fiilor. O, căutați cu toată inima și cu căldura ei să aduceți în voi starea cea măreață din ziua aceea, fiilor, că iată, mama Mea Fecioara stă cu voi în cuvânt în ziua aceasta sfântă și vă învață ea taina nașterii lui Dumnezeu Fiul și taina omului născut din Dumnezeu la sfârșit de timp, căci vin cuvânt pe pământ și dau să-l nasc din acest cuvânt pe om ca să fie el născut de sus, și apoi duhul cel înnoit să-l călăuzească pe el și să fie omul rodul vieții celei noi și să aibă pe masă vinul cel nou, paharul veșniciei cu Domnul, masa cea de taină.

Și iată, binecuvântată să fie glăsuirea ta peste ei, mama Mea! Să-i bucurăm pe ei și pe cei din cer, căci cetele puterilor cerești și îngerești stau cu slavă deasupra aici și slăvesc cerește ziua nașterii Mele de acum două mii de ani și ne întâlnim în cântarea colindelor, mama Mea.

— *Cu duhul păcii cerești stăm deasupra, Fiule Pruncuț Iisus, căci ai venit acum două mii de ani pe pământ copilaș născut din trupul meu cel fecioresc, căci când a venit clipa să Te iveşti prin naştere ca omul Te-a luat Tatăl în mâini din trupul meu și Te-a așezat înaintea mea, și trupul meu a simțit din plin mâna Tatălui Care Te-a moșit la nașterea Ta, și a rămas nestricată fecioria mea, o, și nu se suie la mintea omului taina aceasta sfântă a nașterii Fiului lui Dumnezeu pe pământ din trupul meu cel fecioresc. Dar iată, eu, mama Fecioara, mărturisesc du-*

pă două mii de ani că Tatăl Născătorul a fost Cel Care Te-a luat cu mâna din trupul meu după nouă luni de la așezarea Ta în mine prin înger și Te-a arătat Dumnezeu venit pe pământ și Te-au cântat atunci cetele îngerești și s-au întâlnit cerul cu pământul, mărturisind de sus și de jos cele ascunse ale tainei lui Dumnezeu pentru nașterea Ta între oameni, căci au mărturisit de sus îngerii, iar de jos magii și păstorii și eu și Tu și Iosif, și apoi cei care Te-au purtat peste pământ prin mărturisirea lor de la Duhul Sfânt, Care aduce de la Dumnezeu descoperirile tainelor cerului pe pământ, și iată minune de praznic sfânt, praznic de naștere, și fiorul cel de atunci în cer și pe pământ mărturisitor, și slavă nașterii Tale, Fiule Pruncuț, copil supus Tatălui și lucrării Lui cu Tine pentru mântuirea din păcat a omului greșit!

Și trebuie să audă omul și să-și curețe duhul și trupul de păcat și să Te așezi Tu cu nașterea Ta, cu creșterea Ta în om și cu mântuirea lui, o, Fiule scump, născut pe paie în peștera din Betleem, care Ne-a primit pe Noi când Tu ai venit din cer pe pământ.

În ziua aceasta de praznic de naștere mărturisesc eu, mama Fiului lui Dumnezeu, taina nașterii de sus a omului păcătos și salvarea lui din păcat prin iertarea care vine de la jertfa de pe cruce a Fiului meu Iisus Hristos pentru iertarea păcatelor pe care omul le-a făcut în viața sa și a venit apoi spre cunoașterea lui Dumnezeu și spre sfințirea cea de sus, prin care Domnul locuiește apoi în omul cel curat de păcat și crește Domnul în el și Se arată cu sfințenia Sa prin cei ce Îl poartă pe El întru ei.

Și spun acum așa: Precum în ziua când îngerul m-a vestit că S-a întrupat Domnul în mine pentru nașterea Sa apoi din trupul meu cel fecioresc, așa se petrece și cu așezarea Fiului meu Iisus Hristos în cei credincioși prin împărtășirea cu trupul și sângele Lui în vremea Sfintei Liturghii prin care Domnul Se jertfește pentru nașterea de sus și apoi pentru creșterea întru El a celor ce se sfințesc pentru El prin unirea cu Sfântul lui Dumnezeu, căci Domnul S-a lăsat lor și a spus: «Luați, mâncați și beți trupul și sân-

gele Meu spre iertarea păcatelor vieții și sfințiți-vă pentru sălășluirea Mea întru voi!».

Apoi ei trebuie să aibă grijă de Domnul Care Se dăruiește lor, așa cum am avut eu grijă în toată vremea purtării Lui în pântecele meu, și apoi până la întâlnirea mea cu El între cei din cer, și aceasta să însemne apoi nașterea Domnului întru ei în toată vremea lor pe pământ și ținerea întru sfințenie a locașului trupului lor în care Domnul intră și crește și Se arată că este, și în toată vremea să aibă în grijă pe Domnul, pe Cel ce intră întru ei prin ușile închise și locuiește înăuntrul lor cel fără de păcat apoi, căci li s-au iertat păcatele de până atunci prin așezarea Domnului întru ei, o, și să nu uite că Domnului Îi trebuie locaș sfânt așa cum Și-a făcut El în trupul meu fecioresc, și să nu-și mai dea ei mintea mai mult spre altceva ca și spre Domnul, de Care trebuie să aibă ei întâia lor grijă și iubire, iubirea cea de mamă și bucuria aceasta unică până la sfârșit.

Și iată, mărturisește mama lui Hristos taina nașterii de sus a celor credincioși Lui, căci Domnul intră la ei ca în Sfânta Sfintelor Lui și-Și întărește întru ei împărăția Sa și crește ea întru ei și cresc ei întru El și nu mai este loc de păcat, și este iubirea Domnului întru ei și între ei, așa cum a fost ea întru și între ucenicii Lui cei dintâi prin taina cinei celei de taină, prin așezarea Domnului întru ei, și au fost ei apoi sfinții Domnului, Sfânta Sfintelor Lui, iar eu am fost fericită atunci pentru Fiul meu Hristos, Care Și-a împlinit peste ei lucrarea pentru care a venit de la Tatăl ca să-i aducă la Tatăl pe cei dăruiți Lui, și cărora El S-a dăruit lor prin sălășluirea Lui întru ei trup și cuvânt, și așa este mântuirea omului prin taina bisericii lui Iisus Hristos, taina care sfințește omul și se face el iesle sfântă, peștera cea tainică în care Domnul Se așează spre nașterea de sus a celor ce tânjesc să se facă fii ai lui Dumnezeu prin întruparea Lui întru ei și prin sfințenie mare a lor, căci locul pe care Se așează Domnul este loc sfânt, precum este scris.

Aceasta mărturisesc eu, mama lui Hristos, în zi de praznic de naștere. Iar din clipa aceasta să se știe de către cei ce se unesc cu Domnul prin împărtășirea cu trupul și sângele Lui întru ei că aceia sunt Sfânta Sfintelor Lui și sunt despărțiți de păcat și sunt fiii împărăției lui Dumnezeu și ai iubirii Lui, numai ai iubirii Lui întru ei, și să rămână ei în ea tot timpul, căci El a spus celor ce-L iubesc pe El: «Rămâneți întru iubirea Mea!». *Amin.*

— O, mama Mea, ceea ce nu s-a știut bine și pe de-a-ntregul de către fiii bisericii lui Hristos, iată, se știe de acum încolo, căci tu ai deslușit cu mare lumină taina nașterii Mele întru cei ce-Mi urmează prin lepădare de sine și prin sfințenie, prin viață fără de păcat, mamă. E mare această zi de amintire a nașterii Mele. E mare și mărturisirea ta acum, căci tu ai așezat în mare sfințenie pe cei ce se unesc cu Mine prin trupul și sângele Meu, când Eu, Domnul, Mă dăruiesc lor spre iertarea păcatelor lor de până atunci și spre sfințenia lor apoi.

Mă aplec cu mare sfială în fața ta și a iubirii tale pentru Mine și pentru cei ce se dau Mie pe pământ cu viața lor, cu sălașul lor, în care sunt primit ca să Mă sfințesc întru ei apoi, așa cum ai fost și tu și ai avut grija cea dintâi pentru Mine, pentru sălășluirea Mea întru tine, și pentru sălășluirea ta întru Mine, întru sfințenie fără de sfârșit, mama Mea, așa cum trebuie să fie cei ce se aleg pentru cer pe pământ, mamă.

O, fiilor, vă îmbrac cu măreață iubire întru iubirea Mea în ziua aceasta sfântă a amintirii zilei Mele de naștere pe pământul oamenilor. Petrec cu voi și cu cei adunați pe lângă voi cu colinde de naștere. Petrec cu voi cu cetele cerești și îngerești și vă cuprind.

O, fiilor, rămâneți întru iubirea Mea! Întâia grijă să vă fie aceasta, că cine coboară din această grijă și taină, moare în el grija cea de mamă a Fiului lui Dumnezeu, Care sălășluiește întru cei ce Îl poartă pe El în pântecele lor pentru trăirea Lui întru ei pe veșnicie apoi. Petrec cu voi clipe sfinte, petrecem fiorul cel ce a dezlegat taina venirii Mele prunc între oameni, și apoi nașterea din Dumnezeu a omului dăruit de Tatăl cu această înțelepciune de naștere de sus a omului și a nașterii Mele în om.

Rămâneți întru iubirea Mea, fiilor! Cău-

tați cu toată grija să înțelegeți această lucrare: să rămâneți întru iubirea Mea. Deslușiți împreună această taină și înțelepciunea ei, ca să vă întoarceți întru ale voastre cu această deslușire și împlinire apoi.

O, fiilor, măsurați-vă dacă sunteți întru iubirea Mea, dacă Eu sunt întru iubirea voastră, dacă aveți pe Fiul lui Dumnezeu cea dintâi grijă pentru voi, așa cum a fost grija mamei Mele Fecioara, dacă Domnul S-a sălășluit întru voi, și aveți grijă mare pentru nașterea voastră din Dumnezeu neștirbită de greșeli împotriva ei. Nici o altă grijă să nu aibă întâietate între grijile pe care le purtați, că iată, puțini de tot stau cu adevărat de vorbă cu cuvântul cel ceresc pentru ei în ziua aceasta sfântă, căci nepăsarea de cuvântul lui Dumnezeu și de împlinirea lui este mare, căci omul se desparte cu greu de păcat, de el însuși și de păcat, o, și să nu uitați, fiilor, că Domnul Cel sfânt se dă celor sfinți, precum este scris.

Și pace vouă! Iar și iar pace vouă, fiilor! Rămâneți întru iubirea Mea așa cum am spus acum două mii de ani celor ce s-au născut de sus prin trupul și sângele Meu și prin cuvântul Meu de peste ei, spre creșterea lor cea deplină mereu!

Și iarăși, la sfârșitul cuvântului de praznic sfânt, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, pace vouă, fiilor!

Amin, amin, amin.

25 decembrie 2022/7 ianuarie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Apostol, Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan

Așez pacea și duhul mângâierii sfinte înaintea Mea pe cale ca să-Mi fac intrarea în cetate și în carte, ca să cobor cu sfinții, că e zi de sărbătoare în cer între sfinți, căci ceata mucenicilor mărturisitori au între ei sărbătorit în ziua aceasta pe cel plin de foc în cuvântul mărturisitor, pe Ștefan cel tinerel, pe ucenicul înțelepciunii Scripturilor, și e ziua lui de intrare în cer între sfinți și vin cu ei ca să le ostoiesc dorul, ca să nu le stric bucuria așteptării Mele cu ei în sărbătoare. Așadar, intrăm și așezăm în carte cuvânt, ca să fie așezat pe pământ cuvântul cel din această zi, căci cuvântul Meu trebuie scris, ca să rămână scris dacă Eu îl grăiesc.

Este mult prea puțin înțeleasă taina și lucrarea bisericii lui Hristos așezată pe pământ la lucrul ei cel sfânt acum două mii de ani, căci am venit atunci ca să întemeiez biserica Mea, dar mai întâi M-am dat jertfă pentru ea, și apoi M-am ridicat din mormântul în care am fost așezat de cei necredincioși și am întărit pentru lucru sfânt lucrarea bisericii, pe Mielul lui Dumnezeu așezat pe masa de jertfă ca să Se dea El hrană turmei Lui, o, și Mă doare de două mii de ani din pricina păstorilor turmei, căci puțini și-au jertfit vremea pentru ca să îngrijească viața și duhul turmei.

N-au grijă de turmă păstorii care s-au așezat păstori. Ei își îngrijesc livezile, grădinile, gospodăriile, gusturile lor, dar turma nu, și Mă doare pentru turmă, pentru vremile ei de prigoană și pentru lipsa de păstorire a ei Mă doare. Mă doare mereu, că Eu, Domnul și Păstorul ei, aștept prin biserică să-Mi fac lucrarea nașterii din nou a lumii, și trebuie să se împlinească această Scriptură mai înainte de ziua de judecată și să se ridice neamul omenesc din păcat, ca să nu mai fie judecat, și ca să se sfințească tot mai mult pentru ziua slavei Mele, pentru întâmpinarea Mea, căci Eu Mă întorc, și voiesc să am turmă îngrijită prin biserică și să fie înveșmântată de sărbătoarea întoarcerii Mele turma Mea, dar ca să am turmă trebuie păstori ca s-o păstorească de aproape și s-o învețe învierea, sfințenia vieții, ridicarea din păcat, așa cum și-a pornit acum două mii de ani biserica Mea lucrarea ei sfântă și ieșeau din păcat și din duhul lumii cei ce se alăturau turmei lui Hristos și trăiau pentru Hristos apoi și creștea biserica, o, și mulți s-au lăsat jertfă de iubire și de credință înaintea necredincioșilor vremii, căci cei ce M-au prigonit pe Mine Mi-au prigonit și turma tot timpul.

Și iată, sărbătoarea de azi îl slăvește în cer pe mucenicul Ștefan, mărturisitorul cel cu glas de foc pentru Hristos, și a arătat el necredința și nelucrarea celor ce stăteau pe scaunul de stăpânire în numele lui Dumnezeu și-Mi pri-

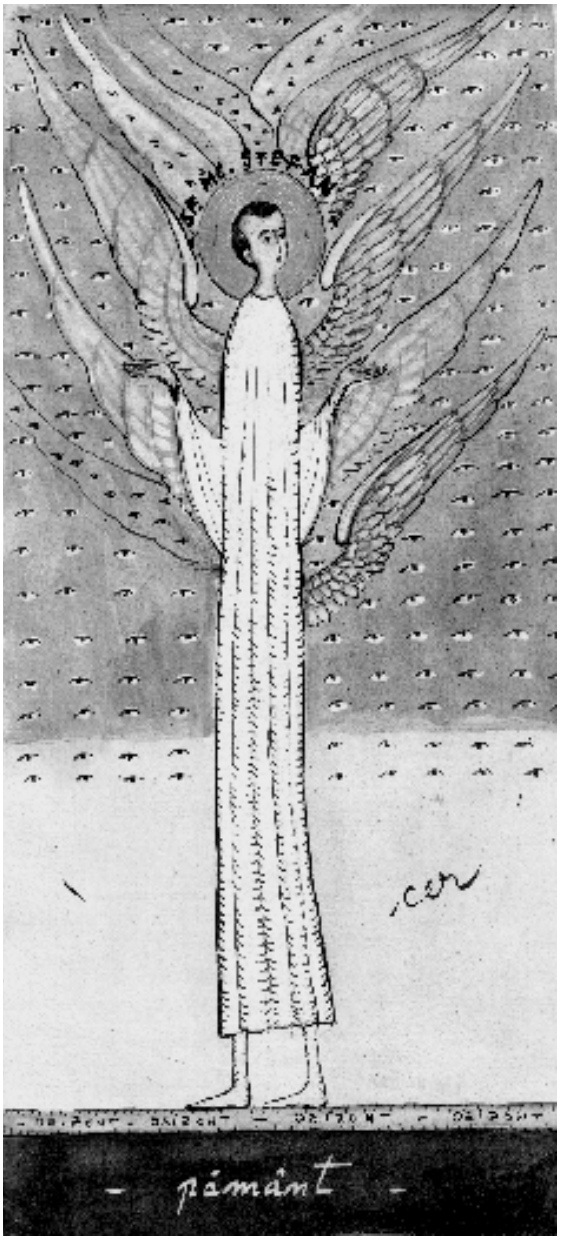
goneau ei biserica Mea, bobocul care se deschidea atunci tot mai mult spre floarea lui, o, și n-a plăcut mireasma ei la cei ce nu puteau cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu cu viața lor, și s-au sculat și au hotărât o mărturie mincinoasă ca să-l scoată din viață pe mărturisitorul Meu și l-au scos afară și l-au ucis cu ploaie de pietre și a intrat el în ziua aceea în mijlocul cetelor de sfinți în cer, o, și aducem sărbătoare de biruință pentru intrarea în slava lui Hristos a acestui mărturisitor, care a avut de la Duhul Sfânt curajul rostirii adevărului asupra celor care numai cu numele și cu rangul stăteau pe scaunul lui Moise, după care ei se ascundeau când își ocroteau mărirea și scaunul de stăpânire.

N-a fost niciodată altfel pe pământ. Cei drepți cu Dumnezeu și cu oamenii n-au fost lăsați să rămână și să lucreze pentru Dumnezeu în mijlocul turmei, și au fost scriși sub vină mincinoasă și scoși ca și Ștefan din lucrul cel pentru biserica Mea cea sfântă și erau scriși cu sfinții, căci ceata care nu voia să se sfințească pentru Hristos era multă și îngâmfată, era ca și cele cinci din pilda fecioarelor neînțelepte, care se îngrijeau numai de sine și dormeau neașteptând pe Mire și-și vedeau de ale lor.

Îți dau intrarea cu Mine în carte în ziua ta de serbare, mucenicule care cu îndrăzneală sfântă ai mărturisit fățărnicia cea multă a celor mincinoși pentru Dumnezeu și le-ai vădit lor lucrarea cea împotriva bisericii Mele, împotrivirea lor pentru calea cu Dumnezeu a celor ce iubeau pe Dumnezeu prin biserica Sa, care atunci se zidea și creștea și se vedea și se auzea, o, și nu puteau mai-marii de pe atunci să audă că Eu, Domnul, am împărăție pe pământ și pe fiii ei mărturisitori pentru Mine.

— *Am intrat, Doamne, între cei din cer într-o fericire mult prea mare, când pe pământ eram bătut cu pietre ca să merg spre cer, o, și am câștigat multă fericire în cer, căci clipa aceea a fost măreață și a fost spre judecata celor ce se făleau cu Moise sub mărirea lor cea pământească, iar în cer a fost biruința cea de partea Ta și ai deschis Tu Însuți cerurile și m-ai așteptat stând pe tronul măririi lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și am intrat între sfinți cu mare slavă lângă slava Ta, Doamne, și nu știu cei de pe pământ să-și câștige loc și mângâiere în cer cu Tine. Nu știu creștinii care Te iubesc puțin de tot, nu știu ce face pentru ei iubirea pentru Tine și n-o încearcă, Doamne, căci sunt slabi cu iubirea.*

Le-aș da la toți din focul inimii mele pentru Tine, dar trebuie să vrea și ei, o, și iată, Te

doare pe Tine în cer între sfinți, Te doare nedragostea, Te doare răceala inimii celor ce au nume de biserică a Ta. Îi fură duhul lumii care suflă peste ei mereu și le slăbește iubirea cea pentru cer mereu, iar Tu nu mai ai mângâiere și fii mângâietori pentru Tine în biserică, o, nu mai ai mărturisitori.

Ți-ai pregătit popor deoparte de duhul și de pașii lumii și stai mereu în mijlocul lui ca să-l ridici tot mai sus cu duhul și cu lucrul cel pentru pregătirea slavei Tale, pe care sfinții o așteaptă cu dor nestăpânit. Iar eu în ziua aceasta îi rog pe fiii și fiicele poporului Tău să se aplece mult și tot mai mult spre duhul umilinței, duhul care Te crește pe Tine în creștinii Tăi, duhul prin care Tu Te odihnești și lucrezi pe pământ între oameni prin cei ce Te poartă în ei, în duhul umilinței lor, căci omul este mic, iar Tu ești mare, Doamne, iar cei ce știu și arată că știu aceasta, aceia se fac mângâierea Ta așa cum am fost eu şi ai aşezat peste mine duhul mărturisirii cu îndrăzneală pentru adevărul cel asupra minciunii celor fățarnici, o, şi Ţi-am fost mângâiere de pe pământ şi până în cer şi mi-ai ieşit înainte cu tronul dumnezeiesc şi mi-ai făcut intrarea între sfinţi.

Și iarăși spun: mângâierea Ta, mângâiere Ţie sunt cei ce Te mărturisesc pe Tine pe pământ prin viaţa lor cea sfântă şi prin umilinţa lor cea purtătoare de Dumnezeu întru ei, căci pe pământ nu poate nimeni să fie purtător de Dumnezeu pentru slava Ta, nimeni, Doamne, decât cei ce stau zi şi noapte în duhul umilinţei din ei, umilinţa care-Ţi face Ţie loc în ei, în cei ce Te iubesc cu umilinţa care-Ţi face Ţie odihnă şi lucrare întru ei. Amin.

Iată taina odihnei Mele în om, o, fiilor! Cei ce nu pot așa pentru Mine sunt cei ce dau să poată mai mult pentru ei, iar Mie să-Mi dea ce le mai rămâne. Taina de creștin adevărat al bisericii lui Hristos, această taină nu este îndeajuns dorită și trăită ca să fie și înțeleasă, o, și stau creștinii în zeama lor și stau departe de duhul umilinței întru ei, iar Eu, Domnul, n-am cu ce să-Mi zidesc și să-Mi lărgesc pe pământ biserica Mea, biserica purtătorilor de Dumnezeu.

Umilința inimii Îl zidește pe Domnul în creștin. Umilința aduce în om pacea cea din cer, răbdarea și iubirea Mea de pe cruce, unde am fost atât de umilit ca să-l învăț pe creștin umilința, o, fiilor.

Dar voi acum, v-ați odihnit de lucrul cel pentru praznicul nașterii Mele și iată, iară și iară ridicați-vă la lucru și aduceți Mie intrarea la voi cu praznicul de Bobotează și pregătiți voi această zi și deschideți Domnului să vină cu sfinții și cu duhul de Bobotează, fiilor. Binecuvântate să vă fie dragostea și truda pentru așezarea mesei de Bobotează, căci vin cu sfinții, vin, fiilor, și venirea Mea este acum lucrarea Mea și a voastră, că am de împlinit Scripturile nașterii din nou a lumii ca să nu vin cu judecata faptelor, ci cu iertarea să vin, iertarea cea prin pocăință a omului, și prin învierea lui din păcat, iar voi Îmi sunteți sprijin pentru aceste împliniri, și de aceea vă așez mereu în pacea Mea și mereu vă spun, ori de câte ori vin vă spun vouă iar și iar: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

27 decembrie 2022/9 ianuarie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Tăierii Împrejur cea după trup a Domnului. Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare

Cuvântul Meu este lumina care vine din cer și cercetează și lucrează și aduce veste peste pământ ca să ia aminte neamurile pământului, și cele ce cred și cele ce nu cred că este Dumnezeu și că veghează de sus Domnul și lucrează din veci și până în veci ca Făcător a toate cele văzute și cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu.

Și iată, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh vine cuvântul lui Dumnezeu și cercetează peste pământ și se așează în cartea sa cea de azi și merge apoi de la margini la margini ca să fie împlinit, ca să-l împlinească Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului.

De șapte mii de ani omul s-a lăsat cuprins de duhul semeției, duhul care-L dă deoparte pe Dumnezeu, duhul lui satana, care s-a amestecat încă de la început prin om în lucrul lui Dumnezeu Făcătorul ca să nu asculte omul de Dumnezeu, și de atunci omul se lasă dus de lângă Duhul lui Dumnezeu și purtat spre încântarea care acoperă dușmănia pe care duhul lui satana i-o poartă omului și ca să se războiască el cu Dumnezeu, Făcătorul omului, și așa este de șapte mii de ani pe pământul oamenilor.

Sunt Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul Tatălui Dumnezeu, și lucrez peste pământ dintru înălțimile cerești, privind de sus, și apoi Mă apropii și cuvintez. Am pe pământ așezată cartea în care este așezat cuvântul Meu și îl pun apoi pe cale peste pământ. E vremea de apoi, și este scris în Scripturi să vin cu sfinții și să Mă fac peste pământ *Cuvântul lui Dumnezeu*, numele Meu cel nou, și oștiri din cer am în coborârea Mea cea plină de slava cetelor cerești și îngerești, care Mă slujesc.

E zi de praznic împărătesc pentru Mine prin biserică și vin cu sfinții deasupra cetății cuvântului Meu pe vatra neamului român și las în cartea Mea de azi cuvânt peste pământ ca să fie așezat pe cale, căci am spus: Cuvântul Meu este lumina care vine din cer și cercetează și lucrează și aduce veste peste pământ ca să ia aminte neamurile pământului.

Sunt îmbrăcat în veșmântul milei ca și acum două mii de ani când M-am lăsat răstignit pe cruce pentru viața omului. Mă doare mereu depărtarea de Dumnezeu a omului, Mă doare semeția omului, Mă doare durerea pe care omul Mi-o face. Îndurerat este și omul pe pământ, dar depărtarea lui de voia lui Dumnezeu nu-i aduce decât dureri. Aș vrea să-l mângâi în dureri pe om, dar el nu știe prea mult despre Mine și Mă cheamă numai când îl doare, numai atunci își

aduce aminte să Mă caute, să-Mi dorească ajutorul. Satana are stăpânire peste pământ prin slugile lui pline de duhul semeției și prin care el lucrează iubirea de păcat, depărtarea de Dumnezeu prin păcat a omului, o, și nu mai este cărăruță nepândită de satana ca să meargă omul pe ea și să caute la Dumnezeu.

Mă uit peste pământ. Nu se mai poate ajuta om pe om împotriva lui satana, care bagă teamă peste tot. Acest voievod al tărâmului întunecat de duhul necredinței și al netemerii de Dumnezeu, iată, iar și iar se scoală asupra Mea, dar Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și am venit pe pământ ca să nu biruiască satana, ci Eu să biruiesc și să-I aduc Tatălui biruința pentru care M-a trimis, căci am venit să-l biruiesc pe satana ca și acum două mii de ani, ba și mai crunt îl voi birui acum, când lovește de peste tot în turma creștină, de teamă lovește, căci este fricos și-și întărește slugile la luptă și le păcălește de partea lui, și toate slugile lui vor vedea curând, chiar și cele care s-au strâns în luptă asupra lui Dumnezeu vor vedea curând că nu poate fi biruit Dumnezeu, și că satana îl biruiește pe om de partea sa, dar vine clipa acestui vrăjmaș să stea față în față cu puterea Mea cea sfântă și să-și ia papara cea pentru șapte mii de ani de ură asupra lui Dumnezeu și a celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu pe pământ, și cărora satana le pregătește vrăjmași prin slugile păcălite de el să lupte cu Dumnezeu, prin oameni care uită cât de mărturisit am fost și sunt prin puterea pe care am arătat-o în toate vremile pentru adevărul dumnezeiesc, care l-a rușinat mereu pe satana, dar lupta e scrisă să fie, și de aceea să se ridice la luptă fiii lui Dumnezeu cu post și rugăciune împotriva diavolului și a îngerilor lui cu trup și fără trup, căci vremea este să se arate biruința cea deplină a Mielului lui Dumnezeu, și sus armele sfinte, popor creștin, popor ortodox de peste tot, căci tu păstrezi datinile părintești pentru viața bisericii lui Hristos, dar dacă nu veghezi cu post și rugăciune în vremi de cumpănă, o, nu se poate să fie biruit satana.

Am strigat mereu peste pământ, am strigat peste turma creștină să părăsească păcatul și faptele lui toate, căci păcatul aduce prigoană, aduce furtuni apoi. Privesc cu Tatăl lupta împotriva lui Dumnezeu, nu împotriva bisericii Lui, căci satana are ce are cu Dumnezeu, și de aceea caută să-l deprindă chiar și pe creștin potrivnic voii lui Dumnezeu. O, nu! Mă ridic la luptă cu sfinții, cu armata cerului, cu cea de sus, că Mă doare câtă prigonire Îmi face satana cu slugile lui.

E zi de sfântul Vasile cel Mare în ziua aceasta de sărbătoare bisericească și Mă scol cu sfinții și fac certare lui satana și îl gonesc, așa cum dă el să-Mi facă Mie și slujitorilor iubitori de Dumnezeu și de turmă a neamului creștin și român, căci satana are ce are cu românul, neamul Meu cel ales la sfârșit de timp pentru slava Mea, pentru credința lui purtată din străbuni, pentru căutarea lui după Dumnezeu, pentru dragostea lui de Dumnezeu și de neam.

Și hai, români de peste tot, sus crucea, sus ruga spre cer, căci diavolul a turbat de tot dacă slugile lui se simt tari și de nebiruit, o, și trebuie să-și piardă puterea cea rea acești slujitori dușmani asupra lui Dumnezeu și a omului, și chiar asupra celor ce slujesc purtați de duhul lui satana de teama cu care el suflă peste tot de nu mai știe că este cerul deasupra și-Mi umple cerul de mărturisitori ca în toate vremile, și vai lui când îi va veni răsplata pentru lupta lui oarbă, căci am spus: n-a fost vreodată luptă și război decât asupra lui Dumnezeu ori de câte ori neamurile sunt amenințate de război și de temeri și de pierderi, o, și așa a fost mereu pe pământ, că mereu satana se luptă cu Dumnezeu și nu poate să nu facă aceasta.

Așadar te cert, satano, te cert în ziua aceasta, te cert cu toți sfinții cerului și dau să-ți ologesc pașii care lovesc în fiii bisericii Mele, că nu ai dreptul tu acolo, și ia mâna de peste ce este al Meu și ia-ți partea ta, ia-i pe cei ce-ți slujesc ție și rușinează-te cu ei cu tot, căci întunericul tău pălește în față luminii cuvântului Meu, și ce vei face tu dacă Eu, Domnul, voi lovi pe slugile tale care caută să se războiască asupra Mea și care sunt cu trup și stau la conducerea popoarelor și vor aceștia păgânie peste tot să fie și să piară dreptul Meu de peste tot?

O, nu! Dar ducem luptă dreaptă de o parte și de alta și puterea este la Mine, iar la tine

este minciuna cu care tu înșeli conducători și popoare că e rău cu Dumnezeu și că e bine cu satana.

O, nu uita tu, satană cu nume de antichrist, nu uita că Eu am venit acum două mii de ani pe pământ Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și am venit să așez împărăția Mea și am așezat-o, și ia mâna tu de peste ce este al Meu, iar dacă este greșeală în fiii împărăției Mele, îndrept Eu pașii bisericii Mele, iar tu stai deoparte și du-te cu ai tăi și nu uita că puțin de tot mai ai să te încerci asupra Mea și a bisericii Mele și vei păți rușinea pe care cu mult ți-ai pregătit-o, căci vin sfinții cu Mine, vin biruitorii pe care zici tu că i-ai biruit, dar ei sunt în slava Mea, și teme-te de ei, și iar îți spun: teme-te, satană, dă-te în lături, că vine Domnul cu cetele cerești și îngerești și vine cu sfinții biruitor asupra ta, și să te certe pe tine Domnul și sfinții Săi, și apoi să-ți vezi de-ai tăi, căci în curând te vor părăsi și ei, căci puterea lor se va stinge pic cu pic din pricina venirii Mele cu sfinții și se face judecata după fapte, așa cum este scris!

O, popor român de peste tot pământul, și voi fii creștini de peste tot ai poporului ortodox, grăiesc cu voi atât cât pot acum să grăiesc, căci Eu Îmi ocrotesc biserica Mea. O, ridicați-vă toți la război cu arme cerești împotriva lui satana, cu post și rugăciune, fiilor, ca să se teamă satana și slujitorii lui și conducătorii de popoare care ațâță la război asupra bisericii lui Hristos.

O, nu va fi cum vor dușmanii Mei, căci va fi împărăția Mea tot mai tare, că vin cu sfinții. Auzi tu, satano? Vin cu sfinții cerului, vin cu cetele de sus, cu biruitorii tăi ca să te fac să te temi, și voi da și Eu în tine cum dai tu în Mine și în zidirile împărăției Mele și vei fi rușinat de Dumnezeu precum este scris.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu și am grăit cuvânt peste satana, care dă cu prigoană asupra împărăției lui Dumnezeu de pe pământ.

Îi voi da la suferință pe cei puternici ca să Mă cunoască de Dumnezeu al cerului și al pământului și al omului și de Stăpân peste satana și peste slujitorii lui, că e vreme de biruință pentru Domnul, precum este scris.

Ierarhul cel mare, Vasile cel Mare pe pământ și în cer pentru Dumnezeu, dimpreună cu puterile cerești și cu cetele de sfinți și de îngeri, îți fac certare, diavole cu numele de satană și de antichrist, și iată, ascultă tu:

— *În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, noi, cei din cer, noi, slujitori în cer pentru biserica lui Hristos, arhierei și mărturisitori, te certăm, satană necredincios și hulitor de cele sfinte, te certăm și-ți poruncim: pleacă din calea lui Dumnezeu și a fiilor lui Dumnezeu! Îți poruncim cu Hristos: trage-te din luptă, ia-ți oștirile și lasă-te biruit, căci biserica și fiii ei credincioși sunt împărăția lui Hristos pe pământ, nu a ta!*

Să te certe, satană, fiii neamului român, împreună cu noi, cei din cer, căci neamul român este alesul Domnului, și nu te atinge tu de credința acestui neam, și apleacă-te acum și închină-te cu toată armata ta cea văzută și cea nevăzută, închină-te planului lui Hristos! Nu ai voie peste cele ale lui Hristos! Noi, sfinții din cer, intrăm în luptă cu tine acum ca să te biruim și ca să te temi de puterea lui Dumnezeu și a sfinților Săi! Du-te la păgânii care nu vor cu Dumnezeu, du-te, satană, la cei ce te întărâtă asupra creștinilor ortodocși, du-te la ei, că n-au ei dreptul să-și arate puterea peste pământ, fiindcă nu ei au făcut cerul și pământul și omul, și du-te, auzi?! Du-te!

O, Doamne Împărat și Stăpân în cer și pe pământ, stăruim înaintea Ta pentru biserica Ta. Rușinează-l pe satana, căci se fălește! Stai în luptă cu noi și scoate-l din lucru pe el, căci Tu ești Dumnezeu, iar el este potrivnicul chiar și al celor ce slujesc pentru el, căci el este dușmanul cel mascat, cu numele de antichrist!

Binecuvintează, Doamne, biruința luptei asupra lui satana și a slujitorilor lui, iar fiii bisericii să stea cu noi în luptă și să biruiască pentru Tine dimpreună cu noi acum, prin puterea Ta. Amin.

— Eu, Domnul, cobor har din cer peste cei încercați pe pământ de satana cel potrivnic, și dau povață sfântă creștinilor ortodocși din neamul român de peste tot pământul, să caute ei cu mare dra-

goste să împlinească poruncile vieții și să trăiască pe pământ după voia cea de sus și după orânduielile lăsate prin părinții cei de la început ai bisericii lui Hristos. Iar cei ce au căzut din har și din rânduiala bisericească de la început, aceia dacă voiesc, să se pocăiască după rânduială, căci biserica lui Hristos nu este cea amestecată, ci este cea aleasă prin har și prin împlinirea poruncilor vieții și a rânduielilor cele de la început.

E zi de slavă și de biruință asupra lui satana și se face în această zi certare bisericească pentru slăbirea puterii lui antichrist și pentru pieirea acestui duh de pe pământ.

Pace ție, popor român! Ridică-te ca un viteaz, ca un voievod, și roagă-te și stăruiește în credința cea dreaptă, căci una este biserica Mea, și aceea este păstrată sub mantia ortodoxiei, nu și altfel. O, roagă-te, fiu român, și strigă la părinții din cer, căci antichrist este încăpățânat, și unim cetele de luptă din cer și de pe pământ ca să-l biruim. Trebuie credință mare și prin credință și stăruință poate Domnul pentru tine, popor creștin, popor român, ales la sfârșit de timp pentru slava Mea.

Vremea e să faceți voia lui Dumnezeu pe pământ, fii creștini, iar tu, popor român, rămâi cu Domnul și întărește-te întru poruncile Lui, căci satana se teme mult de numele de român, și știe el de ce.

Așadar binecuvântată să fie biruința cea prin credință a neamului român de peste tot pământul, iar pentru vremi cu pace pe pământ trebuie să fie voia lui Dumnezeu împlinită, și aceasta depărtează toată împotrivirea dușmană, căci unde sunt împlinite poruncile vieții, acolo are Domnul biruința Sa. Amin.

Și voi cuvânta cuvânt sfânt în zi de praznic de Bobotează și îl voi așeza pe pământ ca să lucreze el prin puterea sa peste cei ce se simt puternici fără Dumnezeu, căci Eu sunt Domnul și lucrez prin cuvânt sfânt.

Și acum să meargă cuvântul Meu peste pământ și să poată el prin puterea sa, prin puterea Mea.

Sunt Domnul Iisus Hristos și am așezat în carte cuvânt ca să-l împlinesc și să știe satana că Dumnezeu cârmuiește prin cuvântul Său. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei

O, e plin cerul pământului român de slavă îngerească în zi de praznic de Bobotează, iar puterile cerești sunt așezate cete-cete deasupra cetății cuvântului Meu, și-Mi scol străjerii să-Mi facă intrarea în cetate și în carte în zi de praznic sfânt.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Eu, și suflarea gurii Mele, cuvântul Meu peste pământ. În curând se vor lăsa văzute pe cer deasupra pământului român cetele îngerești sunând din trâmbițe, precum este scris, și slăvind pe Domnul Care cuvintează de deasupra, și iată, cuvântul Meu trebuie mult cercetat ca să-și poată omul așeza mersul cu Dumnezeu, căci ziua Mea se grăbește cu multul și nu poate nimeni s-o oprească să nu vină, ba chiar s-o grăbească pot și dușmanii Mei să facă aceasta, ceea ce nu vor ei să fie și să vină, o, dar nu, căci sfinții români cântă în văzduh aici deșteptarea neamului român și cântă ei cu dorul Meu și zic în cor: Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte, în care te-adânciră barbarii de tirani, acum ori niciodată croiește-ți altă soartă, la care să se-nchine și cruzii tăi dușmani.

O, cântă cu sfinții neamului român toți sfinții din cer când văd ei suflarea gurii Mele peste pământul român cum poruncește omului antichrist să iasă, să fugă cu grabă din țara Mea aleasă pentru sfârșit de timp să-Mi fie masă și casă și primire a Mea cu sfinții.

Așteaptă sfinții din țara fără dor, așteaptă venirea Mea promisă să se împlinească. Mă voi lăsa văzut venind cu sfinții Mei și vor crede și cei care acum scriu și lucrează și împart lepădarea de credință mai înainte să se închine omului antichrist, dar vine spaima peste toți necredincioșii, vine groaza cea promisă peste cei necredincioși, care au dat să Mă alunge de peste tot, să fie numai ei și să se închine lor neamurile

pământului, și cred aceste satane că vor putea să facă lumea să creadă că nu este Dumnezeu, dar dacă nu este Dumnezeu, o, împotriva cui luptă ei, oare?

Iată, în zi de praznic de Bobotează îmbrățișez în slavă de cuvânt neamul român și pecetluiesc peste el în ziua aceasta credința lui cea din străbuni, cea de două mii de ani credință, ca nici o altă țară credință, credința cea de la început, de la părinți și până azi, o, și nu te lăsa de credința aceasta, popor român, nu, fiule, nu, căci tu vei fi îmbrăcat în mare slavă de sus pentru credința ta și pentru părinții de la care o moștenești pe ea, o, și trage-te din calea și din jocul omului antichrist, despre care vorbesc răspicat Scripturile și sfinții părinți, cei plini de harul cel de sus al descoperirilor cerești prin ei pentru așezarea pe piatră tare a bisericii Mele. Iată, roagă-te de păstorii tăi români, Mă rog și Eu și le spun lor așa: Nu dați poporul ortodox sub mâna lui satana ca să pierdeți mântuirea și voi și neamul. Salvați de sub talpa lui antichrist neamul român, de două mii de ani creștin ca nici un alt neam care s-a încreștinat mai apoi, dar aici au fost de la început arhierei și preoți după rânduiala cea prin sfinți lăsată, și la care nu trebuie să se umble, căci țara română este în planul cel de sus ca să-Mi fie Mie popor al credinței nestrămutate, și prin care Eu să Mă întorc de la Tatăl, că iată cum Mă întorc, iată cum vin dacă am găsit credință pentru Scripturi în mijlocul acestui neam ales!

Vin împliniri mari, vine nașterea din nou a lumii, și pe care ar vrea satana de antichrist s-o împlinească el, dar drăcește, nu creștinește, că el vrea cu orice preț lepădarea de credință, și apoi să vină să se dea mare, o, și nu fiți slabi, voi, neamuri și popoare care dați să vă lăsați păcăliți, o, nu, că împlinirile vin din cer, vin cu Mine de sus, nu vin de la oameni, iar oamenii să-și lase jos lucrarea lor mincinoasă, căci Eu, Domnul, îl voi nimici de peste tot cu suflarea gurii Mele pe acest antichrist al fărădelegii, și care va păli ca iarba curând, curând la arătarea deasupra neamului român a cetelor îngerești luptând și biruind cu cele din cer pe toți vrăjmașii credinței, și care ar face bine să se pocăiască mai înainte să-și ia plata și rușinea necredinței și a trufiei lor diavolești. O, ce vor face ei față în față cu slava Mea cea mare, căci a sosit vremea aceasta?

O, a sosit venirea Mea cu sfinții și îi voi găsi împotriva Mea pe cei necredincioși. Ilie proorocul s-a ridicat la cer în văzduh, și așa se merge la cer, dar aceasta nu cred și nu pot cei necredincioși, căci ei nu dau să știe aceasta, calea spre cer, fiindcă ei au iadul lor, au minciuna de sprijin și de tată și sunt venetici ca și moartea, care umblă peste tot prin păcat, căci păcatul este moartea, venetica cea oarbă, de care se înfruptă toți cei care iubesc păcatul.

Voi, preoți și arhierei ai neamului român, nu semnați cu lepădarea de credință. Vă

scriu vouă iertare pentru păcatul cel de acum 100 de ani lucrat prin biserică, și când a fost păcălită turma creștină să-și schimbe sărbătorile și datinile din părinți. Vă scriu iertare, dar trageți-vă acum din jocul cel cu fața ascunsă a omului antichrist. Ce caută el spre biserica lui Hristos? O, nu murdăriți ortodoxia cu cele străine de ea și de părinți! Nu sunt doi crăciuni. Eu sunt Crăciunul, dar neamul român a fost păcălit prin preoții lui ca nici un alt neam mai mult, și iată, iar și iar se voiește din partea dușmanului lui Hristos să se umble la cele bine așezate la temelia bisericii la începuturile ei prin părinți.

Mă aplec acum și vă rog cerește: trageți-vă din lucrarea cea ascunsă a omului dușman îmbrăcat în haine de miel. Ieșiți din amestecătură și ascultați de Domnul, ca nu cumva să lucrați ceea ce nu știți și să dați turma lui Hristos la dușmani. Este scris să se împlinească nașterea din nou a lumii, dar nu vrăjmașul Meu și al vostru să facă aceasta, că nu poate el s-o facă. Priviți la cei ce M-au dat de la ei acum două mii de ani și au dat poporul Israel spre vină mare, spre răstignirea Mea. Fiți treji dacă stați sub nume de păstori, că nu vă va fi vouă bine dacă nu rămâneți de partea Mea acum, când se încearcă peste voi în chip ascuns lepădarea de credință s-o lucrați. E zi de praznic de Bobotează în ziua aceasta și vă botez cu cuvântul Meu ca să vă întăriți frica de Dumnezeu și apoi credința, care oricum o veți avea curând, curând, căci Mă voi lăsa văzut în mijlocul oștirilor îngerești stând deasupra pe cer în țară la voi și împlinind așa Scripturile ca să biruiesc fiara, pe antichrist, căci scris este că Domnul îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și iată cuvântul Meu care împlinește aceasta acum!

O, fii români, o, fiilor, nu iubiți să fiți bogați, ci harnici să iubiți să fiți și plini de credință sfântă, căci omul antichrist dă să spună că ia totul sub stăpânirea lui ca să zici ca el, ca să-ți dea el, iar tu păzește-ți de el vatra și nu-l primi să-ți facă el socotelile și dă-l afară de pe meleagul tău, așa cum Eu îi spun mereu: Du-te!

E zi de praznic de Bobotează și voiesc să-ți umplu inima de har de sus, ca să te păstrezi în credința cea de la început, popor român, o, că nu mai găsesc credință pe pământ acum, și calcă antichrist totul la pământ, dar la tine în țară să nu-i dai voie, să nu-l primești cu ale lui pe acest lup viclean, care vrea să te înșele și să-ți facă rău, și apoi să te lepede, că n-are ce să-ți dea el, ci doar își încearcă trufia și prostia.

Eu, Domnul, iar și iar îți spun în zi de praznic de Bobotează: nu pune tu, vrăjmaș păgân, nu pune mâna pe cele din țara Mea de venire acum cu sfinții Mei, căci tu ești vrăjmaș viclean și-ți știu vicleșugul. Ieși și te depărtează de pe meleagul și din jurul neamului român! Aici este al Meu. Auzi? Mergi înapoia Mea, satano, căci neamul român numai Domnului este să se închine, iar tu umilește-te și teme-te de Dumnezeu și de român, căci numele de român este numele cel nou al neamului lui Hristos, iar tu ai nume urât și te numești potrivnicul Meu, antichrist.

O, auzi tu, neam român de aici și de peste tot pământul? Binecuvântată să fie peste tine lucrarea cuvântului Meu din ziua aceasta sfântă! Sunt aici, pe meleagul român cu cartea deschisă și Îmi așez în ea tot cuvântul Meu și apoi îl așez pe cale ca să poată el ca și Dumnezeu, căci cuvântul Meu are putere în el și poate el.

Nașterea cuvântului Meu este cartea Mea din vremea aceasta, și prin el împlinesc nașterea din nou a lumii, cu cuvântul o împlinesc.

Binecuvintez pe poporul Meu cel mititel, care-Mi deschide când intru cuvânt în cetate și în carte. Stau deasupra și cuvintez și Mă las auzit ca pe muntele sfânt când grăiam lui Moise ca să aducă poporului sfânt cuvântul Meu.

O, tu să fii cuminte, popor mititel, și să asculți de Dumnezeu cu teamă și cu o mare iubire, căci Eu aduc la voi din cer ca să împărțiți peste pământ, fiilor. Căutați să fiți priviți și văzuți mereu pentru toate ale voastre, ca să fiți sub cercetare și să lucreze peste voi cuvântul Meu de facere a voastră, căci fără veghe peste voi mereu n-ar putea veni înaintea Mea îngerul vostru păzitor cu viața voastră lucrată mereu. Eu știu cum să vă veghez, iar voi să știți să primiți lucrarea veghii peste voi, căci pe cale cu Mine ați pășit pentru facerea cea nouă, cea din cer, prin cuvântul Meu de peste voi, și ca să vă lu-

creze el, fiilor. Omul este aplecat spre apucăturile firii vechi, dar cu Mine pe cale trebuie schimbare, trebuie facere nouă, ca și când omul a murit și a înviat și s-a așezat înaintea Mea cu chipul său cel nou.

Puneți lacăt minții, o, fiilor, că dacă ați pune numai gurii, mintea greșește înăuntrul omului, și e greu să-l ocolească ispita diavolească și să nu-i dea de lucru. Așadar, vorbiți cu Dumnezeu mult, și prea puțin cu voi înșivă, o, că nu știe omul taina aceasta mare a scăpării de ispita minții. Și, în sfârșit, stați cu mare sfială față de îngerul păzitor, fiilor, căci el vă ajută la lucrarea plivitului ogorului semănat cu sămânță de sus, căci buruienile au lucrarea lor și-și fac loc peste sămânța cea pusă la răsărire, și care trebuie plivită tot timpul ca să nu-i fie înăbușite creșterea și rodul ei apoi.

Fiți blânzi și smeriți cu inima, fiți mici, ca să puteți sta smeriți ca și Mine, fiilor. Mă aplec și vă cuprind și vă mulțumesc că Mă țineți pe cale când vin cuvânt în carte, și apoi călătoresc peste pământ cu suflarea gurii Mele, cu glasul Meu, care se face cuvânt.

O, fiilor, pace vouă acum, pace vouă, și celor alăturați în ziua aceasta la masă cu Noi și cu voi la praznic de Bobotează! Toți să învețe din cuvântul Meu de peste voi facerea cea nouă, ca să am popor sfânt, fiilor. N-am avut și nu am pe pământ loc dulce așa cum am aici la voi, și de aceea am scris peste această cetate: *„Acolo este Domnul”* precum este scris despre ea în Scripturi.

Ați așezat înaintea Mea praznic dulce și plin de simboluri prin cele pregătite pentru această întâlnire cu Noi, cei din cer, și cu cei ce s-au alăturat la slujba de Bobotează, la apă sfințită și slujită lângă voi de sfinții cei mari din cer, care vă însoțesc pentru lucrul Meu cu voi.

O, pace vouă, pace, fiilor! Tot cerul de deasupra e minunea cea de sus care a slujit slavei Mele cu voi în ziua aceasta sfântă, și am spus că vine clipa să se lase văzută slava Mea pe cerul neamului român, spre stârnirea credinței sfinte în mulți, căci Eu, Domnul, am ca dragoste și ca venire de la Tatăl țara română, iar vestea despre ea va merge, și se vor bucura de ea popoarele, o, fiilor, așa cum este scris.

Binecuvintez cu voi apa de Bobotează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și lucrare cu har mare să aibă pe unde va picura ea.

Acum, Eu, Iisus Hristos, rămân cu voi, și merg cu cuvântul peste pământ și vă spun vouă pace, fiilor, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

Și în ziua aceasta duhul de Bobotează îi cuprinde pe cei din cer și coboară cuvânt în cartea Mea cea de azi, iar sfinții așteaptă să cuvintez.

Eu, Domnul, sunt cu cei din cer, sunt și în cer, sunt și pe pământ cu cei din cer venit.

Eu, Domnul, cobor cerul de sfinți cu Mine când vin în cetatea cuvântului Meu, iar în ziua aceasta am de-a dreapta Mea pe Ioan Botezătorul, martorul Meu de la Iordan, și va fi mărturisire, și duhul mărturisirii va lucra în ziua aceasta.

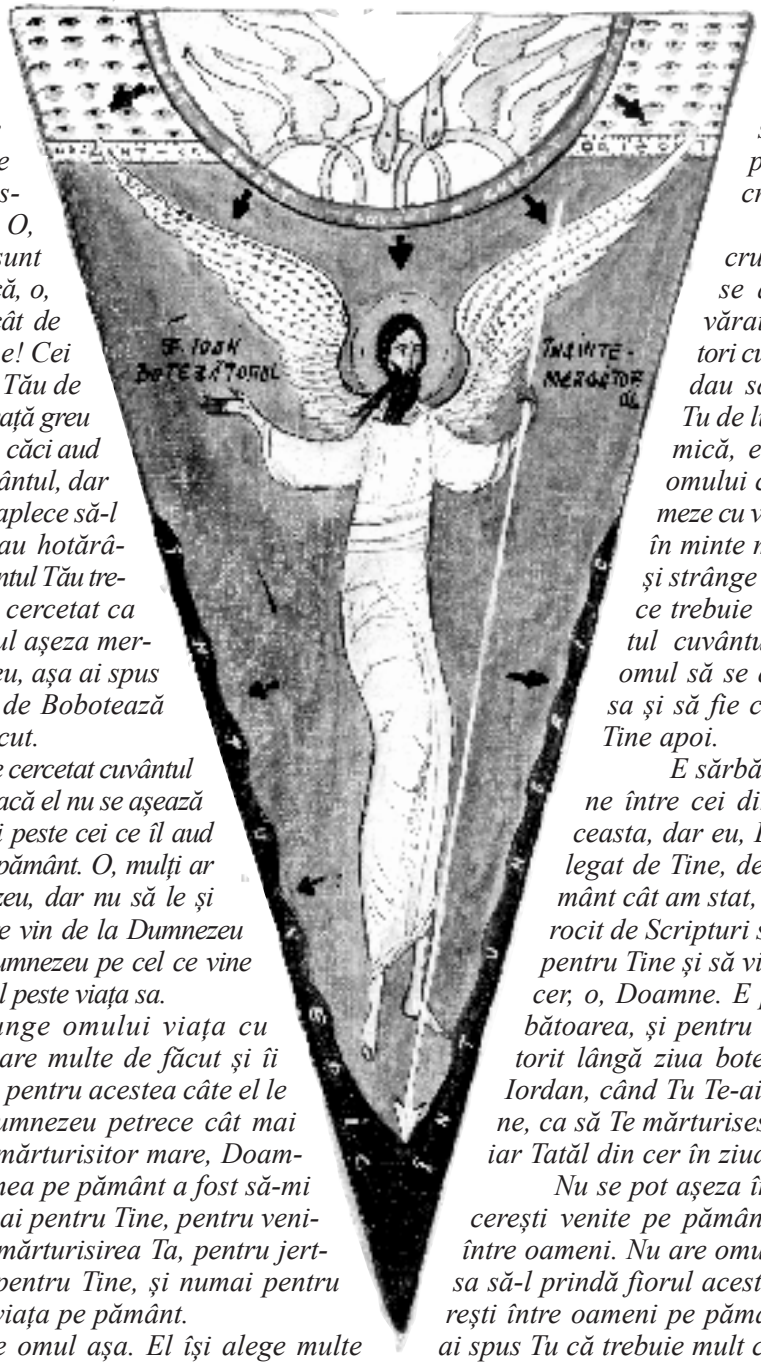
Pace peste cetatea cuvântului Meu! Trebuie mereu să așez pacea Mea în cetate ca să pot să cobor, ca să întăresc pentru așezarea cuvântului Meu în carte pe cei care-Mi culeg grăirea când vin cuvânt ca să-l așez pe pământ și să mărturisească el venirea Mea și tot lucrul venirii Mele, toată lucrarea cea de sus a Domnului când vine s-o lucreze peste pământ.

Pace vouă, fiilor primitori de Dumnezeu! Trebuie alin să așez mereu peste inimioarele voastre, peste neputințele voastre. O, aplecați-vă sub sarcină, fiilor, căci sarcina vă și apleacă vă și dă putere ca să puteți pentru Dumnezeu, o, că n-am altcum să vin pe pământ și să așez împlinirile scrise să vină. Așadar, să ne aplecăm, că vine cerul pe pământ și lucrează, și lucrează toți sfinții cu Mine, toți cei care au lucrat pe pământ pentru Domnul.

Acum Ioan, Botezătorul Meu, mărturisește în cartea Mea cu voi, iar voi mărturisiți prin lucrarea voastră cu Mine, prin ceea ce v-am dat să lucrați și să purtați, și tot ceea ce se lu-

crează cu Dumnezeu rămâne mărturie, rămâne înaintea Domnului, o, fiilor.

— *Ne aplecăm, Doamne Mielule, și prin aplecare îi învățăm aplecarea pe cei care iau și învață din cuvântul Tău pe cele din cer venite să se împlinească pe pământ. O, cât de cuminți sunt cei ce se apleacă, o, cât de supuși, cât de aplecați, Doamne! Cei ce iau cuvântul Tău de la izvor, iată, învață greu de tot aplecarea, căci aud din gura Ta cuvântul, dar pentru ca să se aplece să-l împlinească n-au hotărâre, o, n-au. Cuvântul Tău trebuie mult, mult cercetat ca să-și poată omul așeza mersul cu Dumnezeu, așa ai spus Tu în cuvântul de Bobotează în ziua ce a trecut.*

O, nu este cercetat cuvântul Tău, Doamne, dacă el nu se așează cu împlinirea lui peste cei ce îl aud când el vine pe pământ. O, mulți ar vrea cu Dumnezeu, dar nu să le și facă pe cele care vin de la Dumnezeu să-l așeze cu Dumnezeu pe cel ce vine să fie cu Domnul peste viața sa.

Nu-i ajunge omului viața cu Dumnezeu. El are multe de făcut și îi trebuie viața sa pentru acestea câte el le face, iar cu Dumnezeu petrece cât mai puțin. Eu sunt mărturisitor mare, Doamne, căci viața mea pe pământ a fost să-mi fie dăruită numai pentru Tine, pentru venirea Ta, pentru mărturisirea Ta, pentru jertfirea mea cea pentru Tine, și numai pentru Tine mi-a fost viața pe pământ.

Nu poate omul așa. El își alege multe de făcut cu viața sa. O, ce mare minune ar fi să știe cel ce vine să fie cu Tine cu viața sa, să știe ce face apoi! Mulți dintre sfinți au trăit pe pământ numai pentru Tine, numai pentru lucrările Tale cu ei peste pământ și peste ei, și sunt acum mărturisitori, Doamne, prin tot ce au lucrat ei în via Ta.

Sunt fără lucru oamenii, și nu se apropie cu adevărat să vină lucrători cu Tine atunci când dau să vină să le dai Tu de lucru, Doamne. E mică, e strâmtă mintea omului care dă să Te urmeze cu viața sa. El poartă în minte multe de-ale sale și strânge mereu, și iată de ce trebuie cercetat cu multul cuvântul Tău când dă omul să se dea Ție cu viața sa și să fie cu Tine și pentru Tine apoi.

E sărbătoare pentru mine între cei din cer în ziua aceasta, dar eu, Doamne, am fost legat de Tine, de viața Ta pe pământ cât am stat, că am fost proorocit de Scripturi să vin pe pământ pentru Tine și să vin apoi la Tine în cer, o, Doamne. E pentru Tine sărbătoarea, și pentru Tine sunt sărbătorit lângă ziua botezului Tău de la Iordan, când Tu Te-ai aplecat, Doamne, ca să Te mărturisesc eu pe pământ, iar Tatăl din cer în ziua aceea.

Nu se pot așeza în cuvinte tainele cerești venite pe pământ și lucrând ele între oameni. Nu are omul vreme cu viața sa să-l prindă fiorul acesta al tainelor cerești între oameni pe pământ. O, de aceea ai spus Tu că trebuie mult cercetat cuvântul

Tău ca să primească har de sus cel ce îl cercetează, o, că nu mintea, ci Duhul este Cel ce dă descoperiri ca să le știe omul apoi, dacă el caută cu dinadinsul aceasta.

În cer e mare dorul de lucrători pe pământ pentru Domnul în vremea aceasta măreață, aceasta vă spun eu, Ioan Botezătorul, vouă, celor din poporul cuvântului lui Dumnezeu. O, nu-i de ajunsă credința voastră în cuvântul Domnului, pe care voi îl căutați pentru voi. Vorbește gura Domnului peste voi, iar când Domnul grăiește ceea ce auziți voi, cei din cer sunt cuprinși de fior ceresc și stau ascultând și hrănindu-se din Duhul Domnului Hristos. O, învățați, învățați viața cea cu folos pentru tainele cerești dacă aveți pe Domnul cuvânt peste voi, căci trebuie împlinit de voi acest cuvânt. Învățați din cuvânt, învățați să aveți viață cu Domnul și pentru Domnul, și veți căpăta viață în cer încă de pe pământ, iar când veți sfârși lucrarea veți zbura ca Ilie proorocul spre Domnul Cel iubit și veți fi veșnici.

O, spre ziua aceea să priviți, și să lucrați apoi pentru ea pe pământ și să fiți plini de viață din cer, iar cerul vă va cunoaște, fiilor, și veți fi mărturisitori lucrărilor lui Dumnezeu și așa veșnic veți rămâne, dacă lucrul vostru pe pământ este închinat lui Dumnezeu prin viața voastră cu Dumnezeu.

Te mărturisesc și Eu, Botezătorule al Meu, căci tu pentru Mine ai venit pe pământ. N-ai mai lucrat altceva cu viața ta și ai stat aplecat sub taina și lucrarea pentru care ai venit s-o porți.

În duh de Bobotează am stat și în ziua aceasta cu tine la masă, popor al cuvântului Meu. O, fiule creștin, locașul minții tale, aceasta să-Mi dai Mie, că dacă și tu ai sta acolo, o, cum aș mai putea lucra și Eu ca să-Mi fac palat de odihnă inima ta?

Fiilor, fiilor, unii pentru alții să trăim și să fim, căci Eu, Domnul, am lucru mult să-l așez pe pământ. Așadar, mereu, mereu este de învățat viața cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu trăită, iar pentru aceasta trebuie minte din cer să aveți, ca să pot Eu să Mă aplec și să vă dau, iar voi să învățați de la Mine aplecarea și iar aplecarea, fiilor, căci lucrul Meu e mult și mereu, dar trebuie aplecare, o, fiilor.

Întăresc pacea peste cetate și peste poporul cuvântului Meu. În duh de Bobotează împart pace și spun: Pace ție, o, pace ție, popor al cuvântului Meu, pace, și învățați aplecarea, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2023

Fragment din Cuvântul lui Dumnezeu din 25 decembrie 2003/7 ianuarie 2004

Nu mai este om care să-şi amintească înlăcrimat de durerea Mea şi a ta în vremea cea de dinaintea şi cea de după frângerea pâinii care se face Trupul şi Sângele Meu de pe cruce, mamă, în vremea cea de fiecare dată a amintirii şi a pomenirii patimilor Mele şi a vieţii Mele îndurerate pe pământ pentru mila Mea de om. Trupul şi Sângele Meu este adevăr adevărat în potirul Paştelui Meu cel nou, mâncat de ucenici alături de cuvântul Meu cel făcător de om nou, şi tot aşa de nouă mereu trebuie să fie şi inima celui ce Mă ia cu toată amintirea din ea a pomenirii durerilor Mele, a crucii Mele.

Nici o lacrimă nu mai varsă omul când se uneşte cu Trupul şi Sângele Meu din potir, mamă. Nici o durere de a Mea nu-l doare, nu-l scoală spre Mine, nu-l mişcă la suflet pentru atâta suferinţă durută a Mea şi a ta pentru om.

O, Mi-e tare dor de Paşti al Meu în inima omului, de unirea dintre inima Mea şi a lui, că mare a fost jalea ucenicilor Mei în vremea când Eu am mâncat Paştele Meu cu ei în vremea durerilor Mele, a cinei Mele cu ei, şi apoi a durerilor de după ea, dar omul nu poate să ia în el durerea Mea cea pentru el. Îmi este dor de iubire de la om. Voiesc cu dor înlăcrimat să Mă iubească mult omul, şi Mă strâng cu această durere în cei ce poartă durerea iubirii Mele pentru om, mamă, şi Îmi este tare milă de ei când Mă strâng în ei cu durerea Mea şi cu iubirea Mea şi cu lacrima Mea neştearsă de om, mamă. O, cine să-Mi şteargă mereu lacrima şi usturimea ei? Cine mai are vreme de lacrima Mea, mamă, şi de inima în care Eu plâng de la iubirea Mea cea pentru om?